

Göran Hägglund: Öppningstal vid rikstinget i Karlstad

Talare

Göran Hägglund
Partiledare

Datum

26 september 2013

Plats

Karlstad

Välkomna till Karlstad.

Hit gick en gång min första skolresa från Bruksskolan i Degerfors. Jag gick i trean och minns att jag hade en ny tunn nylonjacka från Algots. Jag skulle inte ha satt mig bredvid Ronny, han som så lätt blev åksjuk. Jag fick hjälpligt tvätta min nya jacka i en kall bäck utanför Alsters herrgård, där Fröding en gång föddes.

Mina vänner, Sverige är ett bra land. Faktum är att det är ett av världens bästa länder att leva i. En av kvällstidningarna refererade för några veckor sedan en sammanställning av den statistiska verkligheten. I FN:s Human Poverty Index som speglar hälsa, social inkludering och levnadsstandard ligger Sverige etta. Rapporten visar också att Sverige har världens näst jämnast inkomstfördelning. I World Competitiveness Report kommer vi på tredje plats bland länderna med bäst konkurrenskraft. I Världsbankens Knowledge Economy Index kommer vi på andra plats. Vi är etta när Röda Korset mäter barns hälsa. Det här är bara ett axplock av våra guld- silver och bronsmedaljer när det gäller allt från miljöpolitik till jämlik inkomstfördelning. Och det är alltså positioner vi når samtidigt som vi under fem års tid har skakats av finanskris och lågkonjunktur. En verklighet bortom vänsterns svartmålning av svensk välfärd.

Kanske också en annan verklighet än den som många medborgare uppfattar. Tillvaron är ju nämligen så att det som inte funkar, det som brister, är det som får uppmärksamheten. Och brister ska uppmärksammas och åtgärdas. För ingen ska hållas tillbaka och ingen ska lämnas efter.

Vänner,

Regeringen har nyligen föreslagit ytterligare skattesänkningar för pensionärer och ännu ett steg i jobbskatteavdraget. Synen på skatter kommer säkert också i framtiden att vara en stridsfråga. Frågorna om hur vi bäst säkrar välfärden kommer att diskuteras. Vi kommer att få ta den kampen. Och jag tar gärna den kampen. Nivån på skatteuttaget är alltid en avvägning. Å ena sidan den enskildes rätt till frukten av de egna insatserna.

Å andra sidan vår strävan efter att åstadkomma ett gott samhälle där rimlig fördelning mellan olika personer och över tid är centrala. För oss är starka familjer ett kärnvärde. Vi tror på ett starkt civilsamhälle. Vi tror att samhället är och ska vara större än staten. Ju mer av de egna resurserna enskilda och familjer får behålla, desto större möjligheter har de att bestämma över sina liv. Göra sina prioriteringar och livsval utifrån egna önskemål. En ekonomisk buffert skapar trygghet och förmåga att hantera det oväntade.

Sverige är ett av de länder i världen som har högst skattetryck. Men vi tillhör också de länder som har det högsta välståndet och bästa välfärden. Vår strävan måste hela tiden vara att skatterna utformas så att de stödjer det som vi vill se mer av: utbildning, förkovran, ansvarstagande i arbetsliv och familjeliv, innovationer, ett levande civilsamhälle, att ta den risk som det innebär att starta ett företag...

För höga och felaktigt utformade skatter är skadliga för den tillväxt som Sverige så väl behöver för jobb och välfärd. Det handlar inte om något nollsummespel. Här kommer några siffror – ganska många – men jag är angelägen om att budskapet ska gå fram:

Vi har sedan 2006 sänkt skattetrycket med fyra procentenheter. Och det är mycket...

Men – lyssna nu – skatteintäkterna har ökat med elva procent!

Den offentliga sektorns skatteintäkter har alltså ökat rejält sedan alliansregeringen tillträdde. 2012 var intäkterna 150 miljarder kronor större än 2006!

Resurserna till skolan, vården och omsorgen har ökat med minst 115 miljarder

kr. Det är nästan 25 procent!

Vi har kunnat göra stora välfärdssatsningar, inte trots, utan tack vare att vi främjat tillväxten, delvis just genom skattesänkningar. Att som vänstern påstå att det handlar om ett nollsummespel, det är i bästa fall ett missförstånd om hur ekonomi fungerar. Det är i värsta fall en stor politisk bluff, och det är förstås vad det är frågan om. Den bluffen, mina vänner, ska vi tillsammans punktera till valet 2014!

Vänner,

Regeringen har nyligen presenterat mandatperiodens sista höstbudget. Vi kristdemokrater kan sträcka på oss. Partistyrelsen hade tre tydliga prioriteringar inför höstens budgetarbete. Ytterligare skattesänkningar för landets pensionärer. Mindre barngrupper i förskolan. Och förbättringar för ekonomiskt utsatta barnfamiljer. Allt naturligtvis med respekt för ett ekonomiskt ansvarstagande.

Låt mig få börja med pensionärerna.

Det som spelar störst roll för pensionernas utveckling är antalet arbetade timmar hos de som är yrkesverksamma, och den ekonomiska utvecklingen i stort. Löntagarnas jobbskatteavdrag har flera viktiga fördelar. För det första: det ger fler jobb – beräkningar visar att långt över 100.000 jobb tillkommer genom de steg som vi tagit och det som vi aviserat. Därför är det viktigt också för dagens och morgondagens pensioner.

För det andra skapar jobbskatteavdraget större ekonomiskt utrymme för enskilda och familjer att bestämma över sina egna liv.

För det tredje – och inte minst nu aktuella – det ger ett viktigt tillskott till ekonomin i väntan på att den internationella konjunkturuppgången ska ta fart.

Över 200.000 personer har gått från utanförskap till sysselsättning sedan 2006. Detta tillsammans med en ansvarsfull ekonomisk politik har lett till att vi också kunnat sänka skatterna för pensionärerna. Inte en gång. Inte två gånger. Inte tre

gångar. Inte fyra gånger. Utan det sker för femte gången den 1 januari 2014. Under mandatperioden kommer vi att ha sänkt skatten för 4,5 miljoner löntagare med 12 miljarder kronor. För 1,7 miljoner pensionärer med 11,15 miljarder kronor. Pensionären har därmed fått en större skattesänkning än löntagaren. Vi har återigen visat vilket parti som värnar de äldre i vårt land. Vårt arbete har resulterat i betydande skattesänkningar för alla pensionärer. Större ekonomiska marginaler. Garantipensionärerna har fått skattesänkningar som motsvarar en pensionsutbetalning per år. Räknar vi dessutom in bostadstillägget så har långt fler fått motsvarande en pensionsutbetalning ytterligare.

Skattesänkningar är bra. Men låt mig också understryka – jag och Kristdemokraterna kommer aldrig att sänka skatter på ett sådant sätt att det äventyrar ordning och reda i statens finanser eller välfärdens viktiga verksamheter. För vi vet att de som får betala det högsta priset för det är redan utsatta personer och familjer...

Vi har också drivit igenom en förstärkning av barndelen i bostadsbidraget. En viktig förbättring för utsatta barnfamiljer. Det är mycket träffsäkert och når fram till barnfamiljer som har de största behoven. En reform signerad alliansens sociala röst. Familjens röst.

Men, mina vänner, En reform har vi kvar: att få ned barngruppernas storlek i förskolan. Med den ambitionen kommer vi möta väljarna i valet. Och nej, vi är inga populister. Vi tänker inte låtsas som att det är gratis – för det är det inte. Men genom en liten höjning av maxtaxan, ett motsvarande tillskott av kommunerna och en statlig förstärkning kan vi åstadkomma 1,4 miljarder kronor.

Det ger i snitt ett barn mindre per småbarnsgrupp. Det är ett viktigt första steg. Det nu har gått drygt tio år sedan Sverige införde maxtaxan inom förskolan, och nivån har inte justerats sedan 2004. Under hela denna tid har det talats om behovet av minskade grupper, men siffran har i stort sett legat still. I talande stund handlar det om nästan sjutton barn per grupp.

Den som någon gång har arrangerat ett barnkalas vet hur mycket yta barn kräver och hur höga ljudnivåerna kan bli. Men för förskolornas barn och personal handlar det inte om några timmar en gång om året, utan om heltid fem dagar i veckan. För oss kristdemokrater är slutsatsen självklar: barngruppernas

storlek måste minska. Behov som många ser... Viljan som många säger sig ha...
Vi har presenterat hur det kan åstadkommas.

Partivänner,

I sjukvårdsdebatten får man ibland känslan av att träda in på ett zoo:

Vänstern ylar, kacklar och fäller krokodiltårar om vartannat. Och det kommer inte att lugna ned sig före valet, tvärtom.

Men jag säger – låt dem rugga upp sig, låt dem skräna. För det är enkelt att sätta dem på plats:

Hur? Jo, att lugnt men bestämt rada upp oavvisliga fakta. Ungefär så här:

Vårdköerna har halverats.

Antalet vårdcentraler har ökat med över tjugo procent.

Mer pengar än någon gång tidigare satsas på vården.

Gömda och papperslösa har fått rätt till vård.

Vi har reformerat psykiatrin.

Vi har en tydlig strategi för att bekämpa cancer.

Vi har fler läkare och sjuksköterskor än någon gång tidigare.

Vi har fler arbetade timmar i vården.

Vi har fler apotek än någonsin.

Vi har patienter som är allt nöjdare.

Vi har högre kvalitet på vården än någonsin.

Allt det här, kära vänner, finns det siffror på. Kalla fakta. Överdrifter, halvsanningar och rena rama lögnar far genom media som exotiska fågelläten mellan bladverken. Låt er inte förvirras eller frestas att dra er undan. Ta den här debatten – och stå fast. För då vinner vi den. Verkligheten är nämligen på vår sida.

Vänner,

Förra hösten tog jag initiativ till en etisk plattform för vård och omsorg. Och i måndags kunde vi meddela att en överenskommelse har nåtts mellan sjutton fack- och arbetsgivarorganisationer. Bland andra SKL, Kommunal, Vårdföretagarna och Vårdförbundet. Det betyder att patienterna och allmänheten nu garanteras rätten att veta att vårdgivarens kvalitet, ekonomi och anställningsvillkor redovisas öppet. De här sjutton organisationerna har bitvis olika ingångar och intressen, åsikter och värderingar. Överenskommelsen är en bekräftelse på att det går att samla relevanta aktörer omkring det som det borde handla om: kvalitet. De har visat att de kan enas om ett antal grundläggande förutsättningar och krav för att bedriva kvalitativ vård oavsett driftsform. Precis det som vi kristdemokrater alltid framhållit.

Jag önskar att jag kunde säga att vi politiker alltid är lika vidsynta. Men tyvärr har både Socialdemokraterna och Vänsterpartiet valt att göra vårdens driftform till stridsfråga i nästa val. Vård och omsorg som patienter valt hotas med stopp och stängning, oavsett vårdens kvalitet och popularitet. Här, mina vänner, måste Kristdemokraterna resa motstånd mot dogmatismen. Släpp inte in vänster i välfärden.

Vänner,

Vi kan med gott samvete se väljarna i ögonen och beskriva hur den svenska sjukvården har förbättrats under vår tid i regeringsställning. Sjukvården är idag bättre än någonsin tidigare. Men vi ser nya utmaningar som vi måste ta oss an. Det finns oförsvarliga skillnader i vårdens kvalitet mellan olika landsändar. De

anställda i vården måste få möjlighet att använda sin kunskap på toppen av sin förmåga. Mer av arbetstiden måste användas för patientmöten.

Vi måste snabbare dra nytta av fördelarna med ny teknik, nya behandlingsmetoder och läkemedel. Väntetiderna måste ytterligare förkortas så att patienterna får den vård som de har rätt till. Vården för de mest sjuka äldre måste bli mer sammanhållen.

Det är inte lätt för landstingen. Särskilt inte de små, att kraftsamla för att hålla hela bredden av förmågor som krävs idag – och ännu mer imorgon. På den nationella nivån har vi sett det nödvändigt att ta initiativ för att åstadkomma livsviktiga förändringar. Genom överenskommelser, belöningar och dialog med landstingen. Om väntetider, patientsäkerhet, psykiatri, multisjuka äldre. Och mycket annat. Men ju mer vi mäter och jämför desto tydligare blir skillnaderna. Sättet att organisera vården skapar begränsningar som gör att vi inte kommer så långt som jag skulle vilja. Som vi borde kunna.

Det går för långsamt i en tid när möjligheterna varje dag blir större och kraven ständigt ökar. Arbetsfördelning mellan staten och landstingen begränsar vad vi kan åstadkomma. Låt oss föra ett konstruktivt samtal om hur vi bygger vidare på det fantastiska vi har. Låt oss diskutera hur vi bäst möter morgondagens krav. Jag menar att vi behöver en bättre nationell samordning av vården för att möta framtiden. Min slutsats är att staten bör ha och ta ett större ansvar – för att vi ska klara av att ge varje patient i hela landet en god vård på lika villkor. Jag är inte ens främmande för att pröva frågan om ett förstatligande av sjukvården. Det är dags för en genomgång av arbetsfördelningen mellan kommuner, landsting och stat.

Vi kan bättre. Jag vet att vi kan bättre!

Mina vänner,

Vi kristdemokrater har rykte om oss att vara hederliga. Och det försöker vi vara. Och här har vi en skillnad mellan oss och oppositionen som handlar om mer än sakpolitik. Det är nu ett år kvar till valet men Socialdemokraterna vägrar fortfarande stå för vad man tycker. Vad man nu tycker. Istället för tala om vad

man vill och söka väljarnas mandat för det, så gör Stefan Löfven motsatsen. Han blandar bort korten så gott han kan för att inte behöva stå till svars för något.

Han accepterar inte ett femte jobbskatteavdrag när han är i opposition. Men tänker behålla det om han får makten. Han tänker absolut inte samarbeta med Sverigedemokraterna. Men anpassar riksdagsinitiativ efter deras politik. Han påstår att väljarna i god tid före valet ska få veta vilka han vill bilda regering med. Men deklarerar att det inte behöver innebära att han berättar med vilka han vill bilda regering.

Han vill först höja skatten för 3 procent av löntagarna. Men lägger förslag som gör att skatten höjs för nästan var tredje heltidsarbetande. Stefan Löfvén gör anspråk på att bilda regering som statsminister. Han gör anspråk på att regera Sverige. Det är sannerligen stora anspråk om man inte ens har nerver nog att tala om vad man faktiskt tycker och ta debatten om det.

Vad gömmer sig i den trojanska häst som Löfven vill rida genom valrörelsen? Man kan säga mycket om Löfvéns piruetter. Smart? Kanske. Strategiskt? Möjligen. Men en sak kan vi säga redan nu: Vi kommer att kräva besked. Med vilka vill ni regera? Och hur er politik ut? Svenska folket har rätt att veta!

Vänner,

Vi lever i en värld som blöder. Kenya, Syrien, Pakistan. Drabbande illdåd de senaste dagarna. Katastrofer som inte är resultat av naturens nycker utan människors ondska. Listan fylls på. Vi ser hur tillvaron är svår för HBT-personer i länder som Ryssland, Iran och Malaysia. Och upptrappat våld i länder som Pakistan, Egypten, Nigeria, Syrien, Somalia och Mali visar att något av det farligaste du kan vara är troende kristen.

I mellanöstern pågår en rensning på kristna. Det är fullständigt oacceptabelt – och svårt att ta in för oss som lever i Sverige. Vi måste göra mer. Regeringen satsar nu ytterligare på att stärka kampen för yttrande- och religionsfrihet i världen. Tro och tänkande måste vara fritt. Och våldet ska inte få härska över människors sinnen.

I Sverige har vi lyckligtvis en helt annan situation. Men är vi så toleranta som vi tror? Här hävdar många att vi gillar olika. Är toleranta. Det är vår självbild. Men ett troende statsråd ifrågasätts aggressivt – inte för sin politik, inte för vad hon gör – utan för sin tro. Jag undrar, hade Fredspristagaren Jimmy Carter kunnat bli statsråd i Sverige – han var ju söndagsskollärare? Hade Martin Luther King kunnat – han som inte åstadkom politiska förändring trots, utan tack vare, sin tro?

Om vi säger oss tro på reell mångfald måste det betyda något. Att vi uppskattar att leva i ett samhälle där alla inte är stöpta i samma form utan är, tycker och tänker på olika sätt. Ett genuint mångfaldssamhälle, som i all sin olikhet präglas av ömsesidig respekt, fritt resonering och intellektuell hederlighet. De värdena ska vi stå upp för. Det finns ingen anledning att vika sig för de påstått tolerantas intolerans. I Kristdemokraternas Sverige ska istället olikheter vara välkomna och luften vara frisk och fri att andas – för alla!

De senaste dagarnas rapportering om polisens registrering av bland andra romska spädbarn avslöjar något annat än tolerans och respekt för alla. Det handlar av allt att döma om ett agerande som bottnar i fördomar och generaliseringar. Människovärdet, toleransen och de mänskliga rättigheterna måste ständigt både återvinnas och erövra ny mark. Vi säger det i högtidstal. Men de senaste veckorna har det blivit tydligt att det måste ske. Av var och en, varje dag.

En som kämpade för detta var Oswaldo Paya. Han startade den Kristdemokratiska rörelsen MCL på Kuba och blev en förgrundsgestalt för hela oppositionen där. Med stora risker för sig själv så stod han varje dag upp mot en järnhård regim – för försoning, dialog. Men också kompromisslöst för alla kubaners rätt till värdighet. Mänskliga rättigheter. Han förolyckades tragiskt förra året. Hans gärning bärs vidare på Kuba av hans familj och många andra demokratikämpar. Oswaldos fru Ofelia är med oss här på rikstinget. Deras arbete manar till efterföljd. Vi lovar att vi ska göra vad vi kan för att stötta dem. För ett Kuba där alla människor får leva i frihet och med värdighet.

Vänner,

När jag började min bana som partiledare för Kristdemokraterna formulerade jag min politiska vision ”Ett samhälle där ingen hålls tillbaka och ingen lämnas efter”. Den har väglett mig och vägleder mig fortfarande. Det har inte blivit mindre viktigt i den miljö som regerandet innebär. Påminnelsen är nödvändig. Ingen ska lämnas efter. Ingen. Någon gång, någonstans.

Det är en långtgående ambition. Men varje annan vore orimlig – omöjlig – oanständig – med den kristna etiken som ledstjärna. Mitt mål är ett samhälle där ingen hålls tillbaka och ingen lämnas efter.

Inte ett samhälle där de flesta inte lämnas efter. Inte ett samhälle som är bättre än jämförbara länder, eller över genomsnittet i EU. Den dagen då vi kristdemokrater är nöjda med det, då upphör vårt existensberättigande. När vi egenöjnt inte längre söker kasta ljus i de mörka hörnen, på samhällets skuggsida. När vi inte längre för en politik för alla, utan för de 99. Då är det vi som borde lämnas att vandra i öknen. Samhällsgemenskapen omfattar alla. Alltid och överallt.

Vi föds hit med förutsättningar som vi inte har förtjänat. Vi växer upp under omständigheter som andra till stora delar äger. Var och en har ett ansvar att förvalta sina resurser på bästa sätt. Men samhällsuppdraget att se till att var och en får de bästa av förutsättningar gäller oss alla. Civilsamhällets gemenskaper, familjer, enskilda, företag. Och det offentliga. Våra fel och brister får vi leva med. Och försöka övervinna.

Samhällets ofullkomlighet är ingen ursäkt för passivitet. Tvärtom – den bjuder oss att passionerat söka lösningar. Förbättringar. Ofullkomligheten gör att vi ser att politiken har en roll att spela. För att kompensera. För att utjämna förutsättningar och livsbetingelser. Se till att varje barn får en bra uppväxt. Det gagnar var och en och det gagnar oss alla. Och det är vår uppgift. Dessa våra minsta är vårt uppdrag.

Vi kristdemokrater ser familjens betydelse för välfärd och välbefinnande, för värdeöverföring till nästa generation. För stöd och samhörighet. Men vi ser också dem som inte får detta. Där skyddsnät saknas eller brister. Vi ser de klyftor – de helvetesgap – som finns i vår värld. Och som – trots våra ansträngningar – också finns i vårt land.

Mellan de som har hälsa och de som inte har. Mellan de som har kunskap och de som inte har.

Mellan de som har ett arbete och de som inte har. Mellan de som har kompisar på rasten och de som inte har.

Mellan de som får kärlek och de som inte får.

Vi lägger förslag om läxhjälp och sommarskola, om fritidspeng och bostadsbidrag. Förbättrar barnpsykiatri och den sociala barn- och ungdomsvården. Gör mer för de barn som flytt från krig och förföljelse. Men vi kan göra mer. Måste göra mer. För att omsätta kunskap i politik. Om att politiska beslut får konsekvenser för familjesammanhållning och relationer. Om att barngruppernas storlek påverkar barnens trygghet. Om att mer av idrott i skolan höjer dem med sämre förutsättningar att nå hälsa och kunskap. Om att mer av läsning och bildning lyfter barn från hem utan bokhyllor. Vi kan göra ännu mer för att barn inte ska drabbas av vräkning.

Mer för att inte ett enda barn ska drivas i armarna på ett kriminellt gäng. Mer för att bryta det utanförskap och bekämpa den arbetslöshet som också slår mot barnen. Mer för att ta kampen med de krafter som vill exploatera våra unga. De som vill göra våra barn till objekt, vars värde finns i vad de gör och hur de ser ut. Och vad de köper. Mina vänner. Vårt uppdrag är inte slutfört. Vi tar barnens parti. Vi ser utmaningarna, vi vill och vi har visat att vi kan: åstadkomma förändring!

Mina vänner,

Det är inte enkelt att vinna ett val i Sverige. Det är mycket svårt att vinna två. Vi har framför oss utmaningen att vinna ett tredje. Mot oss talar att många har glömt hur Sverige såg ut före 2006. En del kan tycka att det är dags för nya kvastar, nya ansikten och nya besked. Men det går att vinna ett tredje val i följd. Angela Merkel och Kristdemokraterna i Tyskland gjorde det på ett mer än imponerande sätt förra helgen. Det inspirerar.

Något annat som kan inspirera är vad valforskarna vid SOM-institutet på

Göteborgs universitet nyligen visade. De gör ständigt noggranna analyser av den svenska opinionen. Och i våras presenterade man ett nytt grepp. Forskarna tog reda på vad folk tyckte i en mängd olika frågor. Sedan ställde man svaren mot vad de politiska partierna i Sverige står för. Resultatet var smått sensationellt. Om människor röstade utifrån vad de faktiskt tycker så skulle det svenska politiska landskapet se helt annorlunda ut.

Forskarna visade att Socialdemokraterna skulle få nära tolv procentenheter lägre väljarstöd än vad de fick i valet 2010. Och kristdemokraterna skulle, om svenska folket röstade efter vad de faktiskt tycker nått nästan tretton procent. Det fanns inget annat parti med lika stor tillväxtpotential som Kristdemokraterna!

Vår uppgift under det kommande året är att rakt och tydligt berätta vilka vi är. Vad vi står för. Att reda ut det som är hinder för människor att rösta efter vad de faktiskt själva tycker. Det här inte är något vi enkelt håvar in. Vi måste se det som en uppfordran eftersom vi bevisligen inte har varit tillräckligt framgångsrika i vår kommunikation. Vi har alla möjligheter att lyckas. Jag säger det inte bara för att jag känner er och vet vad ni förmår när ni bestämmer er för att uträtta något. Utan också för att vi är mer förberedda nu än vad vi kanske någonsin har varit.

Vår politik har stöd hos långt fler än de som idag säger sig stödja oss. Det är upp till oss och vår beslutsamhet om vi ska förvandla den opinionen till kristdemokratiska röster. Och det vet jag att vi kommer att göra. Att ni kommer att göra! Vi kommer möta det svenska folket som det parti som kämpar för barn och unga. Det parti som värnar våra äldre. Det parti som försvarar familjens frihet. Det parti som går mot valseger och gör Sverige till ett ännu bättre land att leva i!

Tack för att ni har lyssnat!

Taggar

2010-tal, 2013, Kristdemokraterna, Man, Politiska tal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/goran-hagglund-oppningstal-vid-rikstinget-i-karlstad>